

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف*Valentin Katasonov

برگردان: ا. م. شیری

۲۷ می ۲۰۲۴

افزایش فشار بر بانک فدرال رزرو امریکا

- خبر بد برای دالربازان داخلی که در بازی با کاغذهای بی‌پشتوانه بانک‌های خصوصی امریکا بر سر سرنوشت کشور و شرایط زندگی توده‌های زحمتکش قمار می‌کنند.- شیری

ایده لغو بانک مرکزی خصوصی به تدریج جا می‌افتد

بانک مرکزی امریکا ۱۱۰ سال پیش به نام «نظام فدرال رزرو امریکا» تأسیس شد. این لحظه نقطه عطفی در تاریخ امریکا بود. استقلال دنیای جدید [یانکی]، که توسط پدران بنیانگذار در سال ۱۷۷۶ اعلام شد، با تأسیس نظام فدرال رزرو از بین رفت. کنترل امریکا به بانکداران یا «اربابان پول» واگذار گردید. وودرو ویلسون، که به عنوان رئیس جمهور امریکا، قانون تأسیس فدرال رزرو را در پایان سال ۱۹۱۳ امضا کرد، سال‌ها بعد به طور کامل متوجه شد که چه کرده است، گفت: «من بدبخت‌ترین آدم هستم. من ناخواسته کشورم را ویران کردم...».

فدرال رزرو امریکا در طول بیش از یک قرن موجودیت خود، بارها مورد انتقاد قرار گرفته است. «نمایندگان مردم» از کنگره امریکا، برخی از رؤسای جمهور امریکا، و شجاع‌ترین سیاستمداران تلاش کرده‌اند از طریق اصلاحات قانون فدرال رزرو، با انتصاب رهبران بانک مرکزی وفادار به رئیس جمهور، درخواست حسابرسی از بانک مرکزی، سازماندهی جلسات کنگره، انتقاد از فدرال رزرو در مطبوعات و غیره، فدرال رزرو را به نحوی مهار کنند. اما جن که

۱۱۰ سال پیش از بطری رها شد، نمی‌خواهد دوباره به داخل بطری برگردد. بدون اغراق می‌توان گفت که از سال ۱۹۱۴ آمریکا نه توسط رئیس جمهور، کنگره یا دولت، بلکه توسط فدرال رزرو، یعنی یک شرکت خصوصی که در پشت آن «اربابان پول» (سهامداران اصلی) پنهان می‌شوند، اداره می‌شود. درباره این موضوع بسیار گفته و نوشته شده است. در این زمینه، کتاب ران پل، زیر عنوان «پایان دادن به فدرال رزرو» یکی از آخرین کتاب‌ها است.

در ماه می سال جاری، چندین تلاش برای مهار فدرال رزرو ثبت شد. بدون اغراق می‌توان گفت که اکنون شاهد یکی از قدرتمندترین فشارها بر بانک مرکزی آمریکا در کل تاریخ فدرال رزرو هستیم.

این ابتکار پرطنین را پیش از همه، یکی از اعضای مجلس سفلائی کنگره آمریکا، توماس ماسی، یک جمهوری خواه از کنتاکی مطرح کرد. او با حمایت بیش از بیست نماینده (همه جمهوری خواهان)، لایحه لغو هیأت فدرال رزرو، «لایحه ۸۴۳۱» را ارائه داد. این لایحه لغو هیأت مدیره فدرال رزرو - هر ۱۲ بانک فدرال رزرو و قانون فدرال رزرو در سال ۱۹۱۳ را در نظر دارد.

ماسی ابتکار عمل خود را اینگونه توضیح داد: «امریکائی‌ها از تورم ویرانگر رنج می‌برند و فدرال رزرو مقصر آن است... فدرال رزرو با درآمدزایی از بدهی، ارزش دالر را کاهش داد و سیاست پول آزاد را که باعث تورم بالای امروز شد، آغاز کرد».

ماسی در ادامه سخنرانی خود در کنگره به این نتیجه رسید که اقدامات نیمه‌تمام برای مهار تورم کمک نخواهد کرد. لازم است ریشه مشکل، یعنی ساختار فدرال رزرو از بین برود. این بخش مهمی از توطئه جمعی است که اداره ریاست جمهوری، کنگره، دولت و وال‌استریت را شامل می‌شود. نماینده کنگره ادامه داد: «درآمدسازی از بدهی‌ها نتیجه تلاش تنگاتنگ کاخ سفید، فدرال رزرو، وزارت خزانهداری، کنگره، بانک‌های بزرگ و وال‌استریت است. در پروسه این فرآیند، بازنشستگان می‌بینند چگونه پس‌انداز آن‌ها به دلیل اقدامات بانک مرکزی که از سیاست‌های تورمی به نفع ثروتمندان پیروی می‌کند، تخییر می‌شود. اگر واقعاً می‌خواهیم تورم را کاهش دهیم، مؤثرترین سیاست حذف فدرال رزرو است».

انحلال فدرال رزرو همچنین آنچه را که به عنوان «خطر اخلاقی» شناخته می‌شود، از بین می‌برد. نکته این است که بانک‌ها و سایر مؤسسات مالی با اطمینان از این که اگر مشکلی پیش بیاید، فدرال رزرو به آن‌ها کمک خواهد کرد، به اقدامات مخاطره‌آمیز دست می‌زنند (لازم به یادآوری است که فدرال رزرو در طول بحران سال‌های ۲۰۰۸-۲۰۰۹، به مبلغ بیش از ۱۶ تریلیون دالر وام به بانک‌ها اعطا کرد. این رقم با تولید ناخالص داخلی سالانه آمریکا در آن زمان قابل مقایسه است). این رویکرد، رفتار بی‌پروا را تشویق می‌کند و به بی‌ثباتی مالی منجر می‌شود. بدون پوشش فدرال رزرو، این مؤسسات محتاط‌تر عمل خواهند کرد و نظام مالی با ثبات‌تر خواهد بود.

ماسی همچنین برای حمایت از ابتکار خود، نتایج یک نظرسنجی را منتشر کرد که طی آن امریکائی‌ها پاسخ دادند که آیا باید قانونی برای حذف بانک مرکزی آمریکا تصویب شود یا خیر. اکثریت قریب به اتفاق بیش از ۱۱۵ هزار پاسخ‌دهنده از ایده «انحلال فدرال رزرو» حمایت کردند.

رونالد ارنست پل، معروف به ران پل در طول سال‌های زیادی منتقد و مخالف اصلی فدرال رزرو در کنگره بود. او نماینده کهنه‌کار کنگره بود و از سال ۱۹۷۶ تا ۲۰۱۳ به عنوان عضو مجلس سفلی فعالیت می‌کرد. این سیاستمدار نگرش خود را نسبت به فدرال رزرو در کتاب فوق‌الذکر «پایان دادن به فدرال رزرو» بیان کرده است. پل در آن استدلال می‌کند که فدرال رزرو هم فاسد و هم خلاف قانون اساسی است. او می‌گوید فدرال رزرو ارزش پول کشور را چنان کاهش می‌دهد که همه چیز می‌تواند به سطح تورم مساوی با وایمار یا زیمبابوه برسد. و از آنجایی که دالر آمریکا

نه تنها یک ارز ملی، بلکه یک ارز جهانی است، فدرال رزرو قادر است نه تنها اقتصاد امریکا، بلکه اقتصاد جهان را نیز نابود کند.

قدرت خرید توده‌ها رو به کاهش نهاده است، اما اکثر مردم از آن بی‌خبرند. بر اساس نظریهٔ ران پل، از آنجائی که مالیات قهقرائی است، این کاهش بیشترین تأثیر را بر افراد کم درآمد می‌گذارد. پل تصریح می‌کند که شاخص قیمت مصرف‌کننده در حال حاضر شامل مواد غذایی و انرژی نمی‌شود، اما این‌ها مواردی هستند که اکثر درآمد افراد فقیر صرف آن‌ها می‌شود. پل تأکید می‌کند که فدرال رزرو در عین کمک به خصوصی‌سازی سود کسب‌وکارهای بزرگ (به ویژه بانکداری)، به اجتماعی شدن ضرر و زیان کسب‌وکارهای بزرگ یاری می‌رساند.

ران پل به ویژه به این واقعیت توجه می‌کند که تورم به عنوان یک مالیات پنهان، جنگ را بشدت تسهیل می‌کند. تورم و کاهش ارزش پول در گذشته توسط بسیاری از دولت‌ها، از سلطنتی‌ها گرفته تا دموکراسی‌ها، به عنوان ابزار تأمین مالی جنگ مورد استفاده قرار گرفته است. از آنجائی که مردم با ایدهٔ افزایش مالیات‌های مستقیم مخالفند، تورم برای تأمین بدهی‌های هنگفت انباشته شده در طول جنگ استفاده می‌شود. به این ترتیب، فدرال رزرو نه تنها رفاه مردم را به خطر می‌اندازد، اقتصاد امریکا و جهان را تضعیف می‌کند، بلکه به نظامی‌گری و شروع جنگ‌ها نیز کمک می‌کند.

ران پل، به عنوان یک نمایندهٔ کنگره، بارها ابتکارات مختلفی را برای مهار فدرال رزرو مطرح کرده است. به ویژه، او به دنبال حسابرسی از فدرال رزرو بود (در سال ۲۰۱۱ او لایحه‌ای در مورد «شفافیت فدرال رزرو» ارائه داد). اگرچه ران پل موفقیت چندانی در این زمینه نداشت، اما امروزه جانشینانی در کنگره دارد. پسرش رند پل در سال ۲۰۱۱ سناتور شد و همچنان به تلاش برای حسابرسی فدرال رزرو ادامه می‌دهد. در مجلس سفلای کنگره، باتوم ران پل را توماس ماسی به دست گرفت.

در رسانه‌های امریکائی، ابتکار لایحهٔ قانون ماسی و همکارانش از حزب جمهوری‌خواه ظنین زیادی داشت. مخالفان این طرح استدلال می‌کنند که انحلال بانک‌های مرکزی هیچ سابقه‌ای در تاریخ ندارد. اما اینطور نیست. به عنوان مثال، پس از انقلاب اکتوبر ۱۹۱۷ در روسیه، بلشویک‌ها، به عنوان بخشی از سیاست کمونیسم جنگی، بانک مرکزی را منحل کردند (آن را بانک خلقی نامیدند، فرمان انحلال آن در ۱۹ جنوری ۱۹۲۰ تصویب شد). درست است، که با گذار به سیاست اقتصادی جدید (NEP) بازسازی شد.

اما حامیان امریکائی انحلال بانک مرکزی یادآوری می‌کنند که در خود امریکا نیز سابقهٔ انحلال بانک مرکزی وجود دارد. نمونهٔ آن انحلال بانک دوم امریکا در سال ۱۸۳۶ توسط اندرو جکسون، رئیس جمهور امریکا است (اسکناس ۲۰ دالری فعلی به تصویر او مزین است). و پس از آن، امریکا به مدت ۷۷ سال بدون بانک مرکزی زندگی کرد (تازمانی که قانون فدرال رزرو تصویب شد).

به هر حال، ابتکار ماسی و همکارانش به هیچ وجه اولین تلاش برای انحلال فدرال رزرو نیست. اولین تلاش توسط ران پل در سال ۱۹۹۹، تلاش دیگر در سال ۲۰۱۳ صورت گرفت. هر دو تلاش ناموفق بود. به احتمال زیاد، تلاش فعلی نیز به هدف خود نخواهد رسید. اما نکتهٔ خوب این است که بحث‌های داغی را در مورد فدرال رزرو برانگیخت و امریکائی‌ها را وادار کرد به مسائل زیادی فکر کنند.

با این حال، اخبار مربوط به ابتکار ماسی فراتر از امریکا گسترش یافت. در رسانه‌های تعدادی از کشورها و شبکه‌های اجتماعی در مورد آن اظهار نظر می‌شود. بسیاری از سیاستمداران و شخصیت‌های اجتماعی در کشورهای مختلف با عطف توجه به بانک‌های مرکزی خود به این فکر افتادند که آیا این مؤسسات مفید هستند یا مضر. و آیا ارزش ندارد که برای از بین بردن آن‌ها یا حداقل تغییر آن‌ها ابتکارات مشابهی به کار بگیریم؟

بتازگی اخباری در مورد ابتکار دیگر کنگره آمریکا حاکی از تلاش برای محدود کردن اختیارات فدرال رزرو منتشر شده است. مجلس نمایندگان آمریکا در ۲۳ ماه می به حمایت از لایحه‌ای رأی داد که فدرال رزرو را از صدور دالر دیجیتال منع می‌کند (توسط رهبر اکثریت، تام ایمر، یک جمهوری‌خواه از مینه‌سوتا ارائه شد). من قبلاً چندین بار نوشته‌ام که کنگره آمریکا تلاش‌های بانک مرکزی آمریکا برای رایج کردن «ارز دیجیتال بانک مرکزی» در کشور را به دقت زیر نظر دارد و تمام تلاش‌های آن را در این زمینه سرکوب می‌کند. رجوع شود به اینجا: [«امریکا در برابر ارز دیجیتال بانک مرکزی، دالر دیجیتال می‌تواند مردم آمریکا را به بردگی بکشد»](#).

اما یک نشریه جالب بتازگی انتشار یافته است: «ترمپ ۲۰۰ چه معنایی برای ساختار فدرال رزرو می‌تواند داشته باشد». این مقاله با استناد به حلقه داخلی دونالد ترامپ، که مشتاق بازپس‌گیری کاخ سفید است، خاطرنشان می‌کند که نامزد ریاست جمهوری قصد دارد (در صورت پیروزی) اختیارات فدرال رزرو را بشدت محدود کند. ترمپ در زمانی که هنوز رئیس جمهور آمریکا بود، بشدت از جروم پاول، رئیس فعلی شورای حکام فدرال رزرو آمریکا انتقاد کرد. در مقاله گفته می‌شود: «از دهه ۱۹۹۰، دولت‌های کاخ سفید به دلیل احترام به استقلال، تا حد زیادی از صحبت در مورد سیاست فدرال رزرو اجتناب کرده‌اند. اما آقای ترامپ در زمان ریاست جمهوری این موضوع را تغییر داد و مرتباً از فدرال رزرو به دلیل بالا نگه داشتن نرخ بهره انتقاد کرد و گفت که آقای پاول دشمن است و رئیس و همکارانش احمق هستند».

احتمال دارد ترامپ (اگر به ریاست جمهور انتخاب شود) بتواند با انجام اصلاحات لازم در قانون فدرال رزرو، فدرال رزرو را تحت کنترل خود درآورد. به احتمال زیاد، ترامپ سعی خواهد کرد این کار را از طریق سیاست پرسنلی انجام دهد. در دوره چهار ساله بعدی رئیس جمهور، مهلت تعداد زیادی از اعضای شورای حکام فدرال رزرو منقضی می‌شود و رئیس جمهور اختیار دارد (البته مشترکاً با مجلس سنا) نامزدهائی را برای پر کردن پست‌های خالی معرفی کند. به ویژه مهم است که دوره بعدی ریاست جروم پاول در سال ۲۰۲۶ به پایان می‌رسد. اما ترامپ قطعاً پاول را دوباره منصوب خواهد کرد.

برخی ناظران به این جزئیات توجه می‌کنند: زمانی که دونالد ترامپ در اوایل سال ۲۰۱۷ در کاخ سفید مستقر شد، بلافاصله تصویر اندرو جکسون، هفتمین رئیس جمهور آمریکا را در دفتر خود آویخت. همانطور که در بالا اشاره کردم، تصویر همان کسی که در سال ۱۸۳۶ بانک مرکزی آن زمان به نام «بانک دوم آمریکا» را منحل کرد. این به چه معناست؟ آیا دونالد ترامپ نیز قصد دارد انحلال فدرال رزرو آمریکا را برنامه‌ریزی کند؟

برگرفته از: [بنیاد فرهنگ راهبردی](#)

۶ خرداد- جوزا ۱۴۰۳

*- پروفیسور، دکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی «شاراپوف» فدراسیون روسیه، پژوهشگر مسائل پشت صحنه